

क्र. नं. १०

व्याकरण

1616

४८/०२१

राधवेन्द्राचार्य - त्रिपथगा

(1)

॥अथ परिभाषे नु रोवर व्याख्यान विषयमापारभ्यते॥

(2)

त्रि० ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ पुरांतकसुराधिपप्रमुखसेवितंदैवतंपुरातनगिरास्तुतंकमलयासमालिंगितं ॥ चरचरविधायित
गा० त्पणिपनीपताम्यादरादुरःसरधराधरप्रवरनीलधाराधरं ॥ १ ॥ श्रीवैकटेशं पितरं सर्वतंत्रविशारदं ॥ सावित्रीमातरं नौमि गुरुन्
१ विद्यामहांस्तथा ॥ २ ॥ वितन्यते त्रिपथगाविष्णुपादाब्जसंगिनी ॥ सागरस्य प्रिया चेंदुशेखरांकविहारिणी ॥ ३ ॥ प्रारीक्षितग्रंथ
समाप्तिप्रचयादिप्रतिबंधकदुरितोपशमायकृतमंगलं शिष्यशिष्यायेनिबध्नाति ॥ नत्वेति ॥ नागेश इति ॥ ननु आत्मनामेति नि
वेधाद्युक्तमिदमिति चेदत्र केचित् ॥ आत्मनामेति निषेधो व्यावहारिकनाममात्रविषयः ॥ इदं तु यौगिकं नाम ॥ अतएव भगवान्
पतंजलि रपि गोपनीय आदेति तत्र तत्र यौगिकं नाम जग्राहेति ॥ तन्न नामांतरेणाव्यवहारतव्यवहारेऽप्येतन्नाम्न एव प्रसिद्धे
अभिवादानादौ व्यावहारिकनामोत्कीर्तनं न दोषायेति तत्त्वं ॥ कृपयानकन्यायेन समाधानं केचिदाहुः ॥ सधीरिति ॥ इदं स्वस्य ग्रं
थकरणशक्त्याद्याविष्करणाय सुखमनायासः ॥ आयामेन भाष्यादितोऽपि बोधसंभवात् ॥ प्राचीनेति ॥ पाणिनेः ॥ ज्ञापकन्याय
सिद्धान्तीति पृथक् कोटिः ॥ अनेन परिभाषासूत्रमुदासः ॥ केचित्तु प्राचीनेत्याद्येवैव कोटिः ॥ ज्ञापकन्यायेत्यत्र प्रायेणेति शेषः ॥ ते
नवाचनिकानां संग्रह इत्याहुः ॥ भाष्येति ॥ इदं द्वयोर्विशेषणं ॥ अनेन स्तिपाशयेत्यादिमुदासः ॥ प्राचीनतैयाकरणतंत्रे वाचनिक
त्वेन पाणिनीयतंत्रे ज्ञापकन्यायसिद्धत्वेन भाष्यवार्तिकयोर्निबद्धानीत्यर्थः ॥ परिभाषेति ॥ परितो व्याहृतां भाषां परिभाषाप्रचक्ष
ते ॥ लिंगवत्त्वे सति फलवत्त्वं परिभाषात्वमिति केचित् संज्ञाशस्त्रान्यत्वे सति विध्यपेक्षितार्थविधायकत्वं तत्त्वं ॥ संज्ञाच परिभाषाचे
त्यभियुक्तोक्तावतिदेशस्य पृथगुपादानं गोबलीवर्दन्यायेनेति परे ॥ व्याख्यानत इति ॥ पदच्छेदः पदार्थोक्तिर्विग्रहो वाक्ययोजना ॥

रा०
१

(2A)

आक्षेपोऽथ समाधानं व्याख्यानं षड्विधं मतं ॥ एकवाक्यतयैव नियम इति ॥ यथोद्देशपक्षे इति शेषः ॥ ननु उभयत्राप्येकवाक्यता
या अविशेषे कोऽनयोर्भेदः ॥ न च स्वदेशे एकवाक्यता एकत्र परत्र च विधिदेशे इति भेदः ॥ फलभेदाभावे एतस्या किंचित्करत्वात् इ
त्यतः फलभेदमाह ॥ त्रिपाद्यामपीति ॥ त्रिपादिकेन विधिना स्वसंस्काराय परिभाषोपस्थापनात् ॥ अदृश्यपि शाचेन आकर्षण
दर्शनात् ॥ पक्षद्वयसाधारणमिति ॥ अविशेषेण प्रवृत्तेरिति भावः ॥ प्रदेशैकवाक्यताया इति ॥ सर्वशास्त्राभिज्वलनं च एकवाक्यत
या संस्कारकत्वमिति भावः ॥ इदं चिंत्यं ॥ संस्कारमात्रस्यैव ज्वलनशब्दार्थत्वे बाधकाभावेनैकवाक्यतयेति निवेशे मानाभावात् स्व
देशे गृहीतवाक्यार्थबोधस्य तत्र विधी स्मृतिमात्रेण तत्तत्संस्कारमिष्टायेनैव एकदेशस्थ इत्युक्ते रूपपक्षे ॥ एकवाक्यतया संस्का
रकत्वे हि अधिकारस्यापि तत्वात्वेन ततो विशेषाभिधित्तया तशोक्त्यसंगतिः ॥ प्रदीपदृष्टांतस्त एवमेतत्स्वबुद्धिजननहा
रे संतेन ग्रंथेन एकवाक्यतामंतरत्वेनैव योजितः ॥ स्वबुद्धिजननहारे तित्वदुपपादनं च एकवाक्यतायां नानुकूलं ॥ कार्यकाल
पक्षे तवाप्येवमेव वक्तव्यत्वात् ॥ न हि तवापि कार्यकालपक्षे परिभाषाणां स्वदेशे वाक्यार्थाभावः ॥ बाधकाभावात् ॥ संज्ञाशा
स्त्रस्य त्वितिवक्ष्यमाणविशेषोक्त्ययोगाच्च ॥ न हि स्वबुद्धिरेकवाक्यतया बोधः ॥ किंतु स्मृतिमात्रं ॥ संस्कार्यविधीनामनेकत्वे
न युगपच्छ्रोतवुध्यनारोहेण तावतामुपस्थानासंभवाच्च ॥ प्रधानेन गुणाकर्षणेपि गुणेन प्रधानाकर्षणस्यायुक्तत्वाच्च ॥ न हि प्र
याजादिवाक्यैः पूर्णमासादिवाक्यमाहूयते ॥ किंति चेति सूत्रस्य कैयटस्त एकदेशिपक्षाशयवर्णनाय प्रवृत्तः ॥ इत एवार्ह
व्याभाष्ये ऽथवेति पक्षांतरमुपन्यस्य तत्पक्षे तु विधिप्रदेशे एकवाक्यतासंज्ञाशास्त्रस्य त्वितिवक्ष्यमाणविशेषोक्त्या कार्यं

त्रि० कालपक्षेपरिभाषाणां स्वदेशे वाक्यार्थबोधकत्वस्य त्वदभिमतत्वसिद्धेः ॥ ननु असिद्धत्वस्योभयत्राविशेषे कार्यकालपक्षे एव त्रि
 गा० पाद्यामवृत्तिरिति नियमे किं बीजं ॥ न च तत्र स्वदेशे वाक्यार्थबोधो बीजं पदार्थो पस्थितौ तद्बोधे बाधकाभावात् ॥ तदेतदभिप्रेत्यो
 २ त्तं पूर्वत्रासिद्धमिति सूत्रे भाष्ये यद्यपीदं तत्रासिद्धमिति इति चेन्न ॥ कार्यकालपक्षे संस्कार्याकांक्षयैव परिभाषामवृत्तिः ॥ यथोद्दे
 श्यशब्दे तु संस्कारकाकांक्षयैवेति नियमो गीकारत् ॥ एतच्चोत्तरत्र विशेषेण निरूपयिष्यामः ॥ एतावानिति ॥ परिभाषादेशे इति
 तत्रैवेत्यर्थः ॥ परिकल्प्येति ॥ एकवाक्यता भवतीत्यर्थे समानकर्तृकत्वाभावात् ॥ क्लानयुक्तइतिकेचित् ॥ विधिप्रदेशइति ॥ तत्रै
 वेत्यर्थः ॥ आद्ये कार्यदेशे विधिशास्त्रस्य द्वितीये परिभाषायाः स्वदेशे पृथग्वाक्यार्थबोधः ॥ वाक्यतेति ॥ स्वदेशे पृथग्वाक्या
 र्थबोधकत्वमेकदेशस्य त्वेतन्त्रमिति भावः ॥ उक्तपक्षद्वयस्य संज्ञापरिभाषामात्रविषयत्वे क्लितिवेति निषेधसूत्रे कार्यकालप
 क्षोक्त्ययोगइत्यत आह ॥ निषेधवाक्यानामिति ॥ तत्रेति ॥ निषेधसूत्रे इत्यर्थः ॥ पयुदास न्यायेनेति ॥ क्लितिनेत्यस्य तद्विनेत्य
 र्थइति भावः ॥ ननु मयमात्तान्यसमभिव्याहृता समस्तनञोन पयुदासार्थकत्वं भूतले घटो न इत्यतः भूतलभिन्ने घटइति बोधा
 भावात् इत्यरुचेराह ॥ मसज्येति ॥ सहस्रगपत् ॥ विधिनिषेधयोरेकवाक्यत्वासंभवादिति भावः ॥ तप्यगिति ॥ संज्ञाशास्त्रा
 र्थबोधं विना विधिवाक्यार्थबोधमात्रस्याप्यसंभवेनास्याकांक्षितत्वात् न स्वदेशे वाक्यार्थइत्यर्थः ॥ तथा च तद्देशे वाक्यार्थबोध
 जनकत्वस्य तद्देशस्य त्वेतन्त्रत्वेन तदभावे तदभावइति भावः ॥ स्वदेशे वाक्यार्थबोधाभावस्य स्वदेशस्य त्वाभावे प्रयोजकत्वमु
 पपादयति ॥ असिद्धत्वस्येति ॥ ननु शास्त्रासिद्धत्वपक्षे स्वदेशे वाक्यार्थबोधाभावेऽपि संज्ञाशास्त्रस्य कुनामुत्वं सिद्धमत आह ॥

(3A)

कार्योर्त्येति कार्यज्ञानंचेति॥अनुनासिकरूपकार्यज्ञानंचेत्यर्थः॥परिभाषायास्तु स्वदेशेऽपि यथा कथं बोधेन स्वदेशेऽस्य कार्य
ज्ञानं॥तद्देशस्यत्वमेति॥स्वदेशस्यत्वमेत्यर्थः॥असिद्धत्वादभावात्॥तद्देशस्यमेति पाठेन युक्तः॥असिद्धत्वोपपादनवैयर्थ्या
त्॥ननु पदसंज्ञाविषये यथोद्देशपक्षस्यैवांगीकारे त्रिपाद्यामप्रवृत्तिः स्यादत आह॥पदादीति॥आहुरिति॥अन्येतु संज्ञाशास्त्र
स्य कार्यकालपक्षे स्वदेशे वाक्यार्थो बोधकत्वं न युक्तं॥पदपदार्थोपस्थित्या च सामग्र्याः सत्वात्॥अत्याकांक्षायाः तत्प्रतिबंध
कत्वं त्वमामाणिकं संज्ञापरिभाषयोः कार्यकालपक्षे स्वदेशस्य ताविधिदेशस्य ताच॥अतएव कृतिचेति सूत्रे भाष्ये कार्यका
लपक्षे तस्यांगाधिकारस्थतोक्ता तत्र विधिप्रदेशस्य त्वेन यौर्वाच्यं मुख्यविरोधप्रतिसंधानादेस्तत्रैव संभवात्॥तदभावे पा
ठकृतमपि तेनायादिभ्यः परैव प्रगल्भ्य संज्ञेत्यादि भाष्यस्य तस्मिन्निति सूत्रस्य वक्ष्यमाणभाष्यस्य च नासंगतिः॥भादिसंज्ञा
विषये यथोद्देशपक्षस्यैव त्वपि न युक्तं॥भस्येत्युपस्थितमिदं भवति यच्चिभमिति भाष्यासंगतेः॥एमावित्यादाविति वक्ष्यमा
णत्वत्प्रयत्नासंगतेश्च॥किंच यथोद्देशपक्षे संज्ञाशास्त्राणां परिभाषाणामिव स्वदेशे विधिभिरेकवाक्यतायां त्रिपादीस्येन तदभा
वात् तत्र संज्ञानस्यात्॥जातशक्तिग्रहेणेत्याद्यपि न॥तुल्ययुक्त्या गृहीतपरिभाषार्थेन त्रिपादीस्य कार्यसंस्कारपतेः॥षष्ठी
स्थाने यागेति परिभाषाया अपिशक्तिग्राहकत्वेन संज्ञाशास्त्रसमशीलतया त्वद्वीत्यातस्याः त्रिपाद्यामप्रवृत्त्युपपत्तौ तदभावापा
दनपरेण पूर्वत्रासिद्धमिति सूत्रस्य भाष्येण सह विरोधापत्तेर्येत्याहुः॥ननु कार्यकालोपस्थित्यर्थेन कार्यदेशस्यत्वमेवार्थः संप
न्नइत्याशंक्याह॥कार्येणेति॥लिंगचिह्नितेति तदधीनमवृत्तिकेत्यर्थः॥अतएवेति॥काल्यतेत्यस्य सवृत्तिलिंगचिह्नितपरि

(4)

त्री० भाषाणामाक्षेपइत्यर्थपर्यवसानादेव॥ एतस्य यत्र कार्यं तत्रोपस्थितं द्रष्टव्यमित्युक्तमित्यनेना - न्वयः॥ तावताप्यसिद्धिरित्यभिप्रा
गा० यके इति॥ संस्कार्यदृष्ट्या संस्कारकस्य सिद्धत्वेऽपि संस्कारकदृष्ट्या संस्कार्यस्या सिद्धत्वेन संस्कारसंभव इति आशयः॥ यत्र कार्य
3 मिति॥ संस्कार्यदृष्ट्या संस्कारकस्य दर्शनमात्रेण पिशाचन्यायेन संस्कारसंभव इत्याशयः॥ यत्तु पूर्वत्रा सिद्धमिति सूत्रे कैयदे
नोक्तं॥ यद्यपीदमिति॥ यथोद्देशपक्षे॥ तत्त्विसिद्धमिति॥ कार्यकालं संज्ञा परिभाषमित्यस्मिन् दर्शने संज्ञा परिभाषाणाम
त्यंतपारार्थान्न स्वातंत्र्येण कार्यावगमहेतुत्वं॥ केवलमाचार्येण लाघवायानेकप्रधानांगभावप्रतिपत्तयेऽप्यगुपदेशः कृ
तः॥ ततश्च तस्मिन्निति निर्दिष्ट इत्यनेन केवलेन न किंचित्क्रियते नापि झलो झलीत्यनेन किंतर्हि संहत्य कार्यं क्रियते॥ ततो
झल्यनंतरे पूर्वस्य सकारस्य झलेः परस्येति वाक्यार्थः॥ इत्येकवाक्यतायां पौर्वापर्याभावादसिद्धत्वाभाव इति तन्न॥ तथा स
ति पौर्वापर्याभावादिदंतत्रना सिद्धमिति वक्तव्ये तत्त्विसिद्धमित्युक्त्यसंगतेः॥ किंच स्वस्वदेशे परिभाषाविध्योर्वाक्यार्थ
बोधे पश्चात्परिभाषादृष्ट्या त्रिपाद्यां प्रसिद्धत्वेनैकवाक्यतैर्बहुलभा॥ तथा च तयोरेकवाक्यतायां पौर्वापर्याभावादसि
द्धत्वाभावः॥ तस्मिंश्च सतितयोरेकवाक्यता इत्यन्योन्याश्रयः॥ तस्माद्यथोक्तमेव साधु॥ न चेति॥ यद्यपि तत्तद्देशस्थत्वं वा
रयतीत्युक्त्या नैतच्छंकोऽस्ति॥ तथाप्यधिकं वक्तुमियं शंकेति न दोषः॥ विधिवाक्येनैकवाक्यत्वाद्वा स्वदेशविहाय पक्षि
वद्देशांतरगमनाद्वा प्रदेशेऽस्मादादिबुद्धिजननाद्वा स्वदेशत्यागः॥ नाद्य इत्याह॥ न हीति॥ प्रदेशेषु विधिवाक्यविषये॥
स्वबुद्धिजननेन॥ एकवाक्यतया स्वार्थबोधेन॥ अविशेषात्॥ विधिवाक्यैकवाक्यतायाः पक्षद्वयेऽप्यविशेषात् इति फ

गा०

3

लितोर्थः॥ न द्वितीय इत्याह॥ न हीति॥ न तृतीय इत्याह॥ नापीति॥ अस्मदादिबुद्धिजननेन प्रदेशे - एववाक्यैकवाक्यतये
 त्यर्थः॥ तद्देशे एव वाक्यार्थबोधः स्वदेशत्यागे हेतुः॥ न तु तद्देश एवैकवाक्यता॥ अग्रयोजकत्वादिति भावः॥ अत एवेति॥
 प्रदेशे एकवाक्यतायाः स्वदेशत्यागे अग्रयोजकत्वादित्यर्थः॥ अन्यथेति॥ तत्र स्वबुद्धिजननमात्रेण तद्देशस्थत्वे इत्यर्थः॥ व
 स्तुतस्तु उक्तरीत्या संज्ञापरिभाषयोः कार्यकालपक्षे प्रदेशस्थत्वमपि॥ तयोस्तत्पक्षे केवलं कार्यपारसंज्ञात्॥ एकदेशस्थ
 स्य सर्वशास्त्राभिज्वालकत्वं तु यथोद्देशपक्षाभिप्रायेण॥ पाणिनिपाठाभिप्रायेण वा॥ यथोद्देशे च तयोः स्वदेशे कार्यैकवाक्यत्वेऽपि प्र
 धाना तु गुण्येनैव गुणानां तद्देशस्थत्वकल्पनाने गुणानुरोधेन प्रधानं शास्त्रस्य तद्देशस्थत्वकल्पना॥ किंच गुणेन न प्रधाना
 कर्षणमित्युक्तं॥ तथा च तेषां परत्वं व्याहृत्येतेत्याद्युक्तं॥ कार्यकालशब्दोऽप्यत्रैव स्वारसिक इति दिक्॥ अनुबंधा अनेकांताः
 ॥ अनुबंधाः विधेयानवयवाः॥ विधेयेकदाप्यनुलंभात्॥ इत्यनुमाने व्यतिरेकव्याप्तिमाह॥ योहीति॥ यथा हृत्सावयवशाखाया
 अवच्छेदनात् पूर्वतत्रोपलब्धिः॥ विधेये इति॥ अनुबंधविनिर्मुक्तपदार्थोपस्थितेरिति भावः॥ यद्वा बोधकानवयवत्वमेव साध्यं॥
 न च हेत्वसंगतिः॥ बोधकानवयवत्वे बोध्यत्वविधेयत्वयोरपि तानुबंधके स्वरूपमिति शास्त्रेण भाषिः॥ केचित्तु उक्तानुमानेन बो
 धकानवयवत्वमेव साध्यं॥ बोध्यबोधकयोरभेदाभिप्रायेण चाप्यहेतुरिति वदन्ति॥ अवयवत्वापेक्षेति॥ सामीप्ये बहुव्रीह्यन
 भिधानादिति भावः शिदादिपदं इत्संज्ञकः शकारादिर्यस्य समीपे तद्बोध्यपरं व्याख्यात इति॥ दध् चश्चकारेणां त्यत्प्रयु
 क्ते संज्ञाभाजां पूर्वोपकारकत्वं आदित्वप्रयुक्ते संज्ञाभाजां परोपकारकत्वमिति व्यवस्था अत्र वेत्संज्ञाः सत्वप्रयुक्ता तत्र चादित्वा

(5)

त्री० प्रयुक्तेति तु व्याख्यानतो निर्णयः॥ एकांतत्वेऽपि पूर्वस्य परस्य वाऽवयवत्वमित्यत्र तवापि व्याख्यानमेव शरणं इति तात्पर्यं॥ परसमीयेतिकर्म
 गा० धारयः॥ एकांता इति॥ बोधकस्येति शेषः॥ तथा चानुबंधा बोधकावयवाः॥ बोधके येन संबंधेनोपलभ्येते तेन संबंधेनान्यत्रानुपल
 ४ भ्यमानत्वात्॥ गितोत्पादीनांतद्बोध्य इत्यर्थः॥ उक्तानुमानेन विधेयानवयवत्वसाधनं हि दसाधनं॥ कस्यांतरे तु इत्संज्ञालोपाभ्याम
 पहारेण सानुबंधकस्याविधेयत्वोपपत्तेरप्रयोजको हेतुः॥ अत्र त्वत्पश्यादौ लक्षणानां यणमेव साधवमनुकूलतर्कस्तदिदमुक्तं
 ॥ एवं तर्हि इत्यादिना॥ बोध्यबोधकयोरभेदाभिप्रायेणोक्तो हेतुरिति मते तु विधेयतादशायांतत्रानुपलभेऽपि उच्चारणदशायांतत्रो
 पलंभादवयवत्वोपपत्तेरुक्तहेतुरप्रयोजकः॥ एतेन सत्यतिपक्षे कस्याप्यसिद्धेरित्येव न्याय्यमित्यसंगतमित्यपास्तं॥ कादेरिति॥
 ददातीति सूत्रे विभाषाग्रहणेन गश्वोरित्संज्ञाज्ञापनेन तयोस्त्याग इति केचित्॥ इदंचिंत्यम्॥ अंत्यशब्दवदादिशब्देऽपि लक्षण
 येवोपपत्तेः॥ किंच हलंत्यमित्येतत्सूत्राविषयेऽनुबंधविनिर्मुक्तोपस्थितिरामाणिकत्वेन विधेयेकदाप्यदर्शनात् इत्यनेकांत
 त्वसाधकहेतोस्तत्राभावेनणादेरेकांतत्वमेव॥ केचित्तु नानुबंधकृतमित्यादिपरिभाषात्रयाकरणप्रयुक्तलाघवात्तु एधेनानेकांता
 इत्येवमुक्तमिति वदन्ति॥ नानुबंधकृतमनेकालत्वं॥ एकांतत्व इति॥ विधौ निहिंशेयोनेकालसर्वस्येति सूत्रार्थः॥ तेनानुबंध
 विनिर्मुक्तपदार्थोपस्थितावपिन दोषः॥ लोपोपीति मरुते पुनर्लोपग्रहणसामर्थ्यात् ध्वसोरिति लोपस्य सर्वादेशत्वसिद्धेर्न तदर्थ
 मपिशिद्ग्रहणं॥ असंजातविरोधन्यायेनोतरत्रैवालौत्यपरिभाषाबाधसंभवात्॥ वस्तुतस्तु विधीयमानो योऽनेकाल इत्यर्थः
 पि अनुबंधानामनेकांतत्वेऽपि च शिद्ग्रहणव्यर्थमेवेति शंकायुक्तैव॥ शकारेच्चारणसामर्थ्यादाद्येभूतपूर्वानेकालत्वमाद्यात्ये

रा०

४

(5A)

ऽनेकाल्पदेगौणमु स्यसाधारणावयवत्ववतोऽन्यपदार्थत्वमाश्रित्यसर्वादेशत्वसिद्धेः॥ज्ञापकमिति॥ननुज्ञापितेपिपुनर्व्यर्थं॥श
कारोच्चारणसामर्थ्यादेवानुबंधकृतमप्यनेकाल्पत्वमादायसर्वादेशत्वसिद्धेः॥नचोच्चारणसामर्थ्यादित्संशालोपावपिवाध्येयाता
मितिवाच्यम्॥ज्ञापनात्पूर्वमपितयोरबाधायशिद्ग्रहणंस्यादितितस्य नवैवर्थ्यंयदिभूतपूर्वानेकाल्पत्वमादायसर्वादेशत्वसंया
दनेनकृतार्थस्यशकारस्यनेत्संशालोपावधकत्वंतर्हिज्ञापितेपितथेत्यवेहि॥पुरावादेतुविजातीयानेकवर्णोच्चारणसामर्थ्या
न्नेत्वं॥नाप्यस्याःप्रयोजनं॥अवर्णस्त्वसावित्यादौऋकारस्य पुनर्थत्वेनभूतपूर्वानेकाल्पत्वमादायसर्वादेशत्वमवृत्तेः॥विधौयो
नेकालित्यर्थेतुनमानमितिचेन्न॥उच्चारणसामर्थ्येनभूतपूर्वानुबंधकृतानेकाल्पत्वमादायापिनसर्वादेशत्वमित्यर्थस्यशिद्ग्रह
णेनज्ञापनात्॥तेनदिवऔदित्यादीनांतकारोच्चारणसामर्थ्येनभूतपूर्वगत्यानेकाल्पत्वमादायनसर्वादेशत्वं॥तत्रापितपरकर
णेतुएषाव्यर्थेतितत्वं॥डादिविषयेत्विति॥केचित्तुअत्रानुबंधपदंतद्योग्यपरं॥अतएवकाणोर्विषयेनानुबंधकृतमसारूप्य
मिति विकल्पाभावः॥अनेकालसूत्रेशित्यदंतद्योग्यपरं॥अतएवडाआइतिप्रस्लेषेणसर्वादेशत्वमुक्तं अकारेइतिवदंति॥
अनेजंतत्वादिति॥नन्वादेचइतिसूत्रेधातेरित्यस्यनिवृत्त्यायांतस्यानेजंतत्वेपिततः पूर्वमेजंतमादायात्वंसुलभम्॥नचैधादा
वात्ववारणायशित्यरत्वयोग्यस्यैवैजंतस्यात्वमितिपकारसत्तायांतात्वं अनेजंतत्वादित्यस्यशित्यरत्वयोग्येजंतत्वाभावादित्यर्थ इ
तिवाच्यं॥यलोपोत्तरंतत्संभवात्॥कथंवात्रतदंतविधिः॥विशेष्याभावात्॥नचोपदेशइत्यस्यविभक्तिविपरिणामेनविशेष्यतया
तदंतविधौसमुदायोपदेशएवऋषीणांतात्पर्येणपकारसत्त्वेउपदिश्यमानैजंतत्वंनेत्यात्वंनेतिवाच्यं॥तथासतियलोपोत्तरमिति

(6)

त्रि०

गा०

५

पूर्वोत्तरग्रंथासंगतिरिति चेन्न॥ यलोपोत्तरंतदेवेदमिति मत्यभिज्ञा एकाच इत्यादाविवोपदिश्यमानस्ये जंतत्वस्य च सत्त्वेनादो
ष इत्याशयात्॥ ज्ञापकमिति॥ माडेव्यतीहारेनभिधानं॥ एतद्वाच्याग्रामाण्यादिति भावः॥ विस्तरइति॥ यद्यपि उज्जिचपद इत्य
त्रपदग्रहणात्॥ घिसंज्ञासूत्रेनदीतरेहस्वापादान परभाष्यात्स्थानिवत्सूत्रेअतिखद्वायेत्यत्रदीर्घेकृतेपिअप्राप्तौभूतपूर्वइ
तिभाष्यात्चानुबंधसहितशब्दोपादानेइत्संज्ञकतदवयवस्येत्यर्थः॥ स्त्रीलिंगप्रकरणेप्येवंशब्दरत्ने॥ क्यस्येत्यत्रचेत्संज्ञा
ककाद्यवयवकस्येत्यर्थइतिनयकिदोषः॥ तथापितदनाश्रित्येदमित्यदोषः॥ अभिधानियामकेति॥ तत्त्वंचशक्तिसंकोचकत्वं
॥ तत्त्वंचतात्पर्यज्ञानस्यशाब्दबोधकरणत्वेतद्वाहकत्वंतदभावेप्रकरणसहकृतात्पदज्ञानादर्थविशेषस्येवोपस्थितत्वादर्थ
विशेषेशाब्दबोधप्रयोजकपदजन्योपस्थितिर्विषयतानियामकत्वंबोध्यं॥ त्वंतेति॥ अर्थवन्त्यंतेत्यर्थः॥ तेनकतीत्यस्यसत्त्वे
पिनदोषः॥ अहन्निमस्येवेति॥ सूत्रभेदेनहन्निमस्येवाहन्निमस्येवेत्यभ्यंणेपिउभयगतिरगतैवेतिभावः॥ शब्दार्थेतिहंइ॥ नवो
धोपयोगीति॥ यद्यपिसकलादिशब्दानांसामान्यरूपेणशक्तिग्रहादेवशाब्दबोधः॥ विशिष्यसकलज्ञानस्यासंभवात्॥ तथापिहर्षादि
पदानामिवविशेषरूपेणानेकार्थबोधकस्यहृद्वादिशब्दस्यविशेषरूपेणानेकेषुशक्तिग्रहएवतेषां तथाशाब्दबोधोपयोगी॥
शक्तिग्रहशाब्दबोधोऽस्मान्प्रकारकत्वेनैवकार्यकारणभावांगीकारादितिनकश्चिदोषः॥ शयितेति॥ तजंतःपाठः॥ क्तातेतु
निष्ठाशीड्इतिनिषेधादेवगुणसिद्धेः॥ कार्यमनुभवन् यत्कार्यमप्रतियः कार्यसतत्प्रतिनिमित्तंनेत्यर्थोबोध्यः॥ यद्यपिशमिता
अरिषतिइत्यादौकार्यानुभवित्वंइकारादेर्निमित्तत्वंचसमुदायस्य॥ तथापिघटकतयापिनिमित्तत्वस्यनिषेधान्नदोषः॥ ॥

श०

५

(6A)

समवायीति॥ तत्त्वं चात्र कल्पितं बोध्यम्॥ इदं चिंत्यं॥ कालसंयोगं प्रतिकालस्याद्वैतनये जगत्प्रतिब्रह्मणः तदुभयदर्शनात्॥ केचित्तु
अद्विष्टकार्यस्थले समवायिकारणस्य निमित्तकारणत्वं न तेन श्रूयमावित्यादौ एकादेशस्याचः परस्मिन्निति स्थानिवत्त्वमित्याहुः॥ ध्व
नितेति॥ अचीत्यस्य जेघ्रीयते देधीयते इति च प्रत्युदाहरणं अस्यां प्रतिकूलमिति नात्रैषा ध्वनिता॥ दायेरिति॥ परिभाषा सिद्धेः पूर्व
मपि दारूपस्य निरर्थकत्वमित्याशयः॥ बोध्यत इति॥ घटकतयेति शेषः॥ न दारिति॥ अवयवावयव इति न्यायस्तु समुदायावयव
त्वेन गृहीतस्यावयवविषयकः॥ प्रकृत्येतरेषां कारवयवत्वप्रतिपत्तिकालेनाकारस्य दृशब्दावयवत्वप्रतिपत्तिरिति भावः॥ द्यु
द्युलोष्टित्वमत्र ज्ञापकं॥ यद्वा शेरते एधिषीष्टेत्यादौ रुद्रस्तद्विधौ उद्देश्यतया परंपरया वा आत्मनेपदलिङ्गेण श्रयणं॥ दारय
तोत्यादौ तु नैवं॥ तद्वैयर्थ्यमिति॥ ननु सानुनासिकौ कारथं तत्॥ किं त्वाम् शब्दस्य कंठोष्ठ्यतया सावर्ण्याभावः॥ किंच निर्दिश्यमानप
रिभाषयानात्र दीर्घसंभव इति चेन्न॥ आनस्य ऊं इत्यनुनासिकादेशविधाय दीर्घविधौ अक इत्यस्य पंचम्यंततां चाश्रित्य यद्वा गम
न्यायेनैव सावर्ण्यमुपपाद्य वैयर्थ्योद्भावनसंभवात्॥ वस्तुतः सुकिकदाचिदौ कारस्याचिदीर्घस्य आहृत्या ई इति न्यासेन तदसिद्ध्या
नैतत् ज्ञापकं किंतु स्यसिक्चूत्रस्योपदेशग्रहणमेवात्र ज्ञापकं॥ दुग्गुटाविति सिद्धवचनसामर्थ्यादेव यणन इत्यरुचेराह॥ जहारेति॥
यत्तु भैरवेणोक्तं तद्गौडिन्यन्यायेन युगवाधितस्य यणनैतितदसंगतं॥ विषयभेदे तद्गौडिन्यन्याया प्रवृत्तेर्वक्ष्यमाणत्वात्॥ अ
सिद्धविषयेऽप्युक्तन्याया प्रवृत्तेर्वक्ष्यमाणत्वाच्च॥ यदागमन्यायेन लब्धस्य तपरत्वेन न व्यावृत्तिरिति कृतदंतशेखरे॥ असंगत्येति॥ न
नु वक्ष्यमाणो भविष्यामीत्याद्यर्थमकारं तोपदिश्यमान इत्यर्थ आवश्यकः॥ किंच हत इत्याद्यर्थं तदंतविधिरवश्यकः॥ अन्यथाऽ

(७)

त्री० दुपदेशात्परत्वेनानुदात्तत्वापत्तेः॥ तथाच नात्र वर्णग्रहणं तास्यनुदात्तइतिसूत्रेशेखरेष्वेवमेवोक्तं॥ एरनेकाचइत्यत्रप्रत्ययावयवेऽची
 गा० त्वर्थः॥ यद्वायस्योपदेशोऽदंतत्वमेवयदागमन्यायलभ्यमिति एरनेकाचइत्यतोऽस्यवैषम्यंनचजहिशत्रुमित्याद्यर्थं प्रत्ययाप्रत्यययोर्म
 ह्येप्रत्ययस्यैवग्रहणमितिपरिभाषाऽनुसर्तव्यातथाचततएवहतइत्यादौनदोषः॥ भविष्यामीत्यादौतुसमुदायोपदेशोऽवयव
 स्याप्युपदेशान्नदोषइतिवाच्यं॥ तदंतविध्यभावेउक्तपरिभाषयाप्रत्ययस्यैवकारस्यग्रहणापत्तावश्यमाणइत्यादौदोषः
 तदवस्थएवेत्यरुचेराह॥ किंचेति॥ बोध्यतइति॥ यद्यपीदं परिभाषांतरं तथापीदमपितद्ग्रहणेन गच्छतइति अत्रघटकतये
 ति अस्यानध्याहारेणैवतन्मूलकमेवेतिभावः॥ यद्वा मुविधानेन पूर्वस्या इवास्या अपि वर्णग्रहणेऽप्रवृत्तिरेवज्ञाप्या॥ वर्णग्रहणे
 पूर्वाप्रवृत्तिकल्पनामात्रेण मुग्वैयर्थ्यापरिहारतः॥ इदंचित्यं॥ आगमानाभागमिधर्मवैशिष्ट्येमानाभावात्फलाभावाच्च॥ प्रसु
 तमिदंचोत्पादितिसूत्रेभाष्येपरदित्वेहिषंतपइत्यत्रमोनुस्वारइत्यस्याप्राप्तापादनं विरुध्यते॥ रामाणामित्यादौपदांतस्येतिण
 त्वनिषेधापत्त्यातदनित्यत्वाश्रयणेषहोक्तेः॥ पदांतभक्तः पदांतग्रहणेन ग्राहिष्यतेइतिङमुट्सूत्रस्यभाष्यस्यायमर्थः॥ यदाग
 माइतिन्यायेनाटकुघाडितिसूत्रेनस्येत्यनेनङमुट्सहितस्यैवग्रहणात्कुर्वन्नास्तीइत्यादौद्वयोर्नकारयोर्णत्वंप्राप्तंपदांतस्येत्यने
 नवार्यते॥ द्वयोर्नयोः पदांतत्वेङमोपिपदांतत्वेनतावन्मात्रस्यणत्वं॥ पदांतस्येत्यत्रपदांतपर्याप्तधिकरणीभूतस्येत्यर्थेतुनमानं
 ॥ फलाभावाच्च॥ नस्येत्यस्यपदांतविशेषणतयानकारपर्याप्तपदांतत्वाश्रयणत्वनिषेधान्नरामाणामित्यादौदोषः॥ तत्रचवर्णग्र
 हणेएषएवयदागमन्यायोभाष्याभिप्रेतइतिदिक्॥ अस्याज्ञापकमाह॥ अतएवनेटिइति॥ अयमर्थइति॥ टितइत्यत्रबहुव्री

 रा०
 ह

(३A)

हिः॥ आर्द्धधातुक इत्यस्य स्थान षष्ठ्यंतताश्च यणपरमाद्यं ताविति सूत्रस्य भाष्यत्वे कदेशि परमिति भावः॥ न त्याग इति॥ आर्द्धत्वा
एरु रित्यादौ द्विविधोऽपि स्थान्यादेशभावो विवक्षित इति भावः॥ षष्ठ्यंत इति॥ अंतः शब्दः समीपवर्तिप्रकृतिवचनः॥ सूत्रे षष्ठीश
ब्दः तत्प्रकृतौ लाक्षणिकः निर्दिश्यमान इति वाध्याहार इति भावः॥ प्रत्युच्चारणं शब्दभेदात् लक्ष्यस्य स्थान निर्दिश्यमानत्वं तत् आह
॥ सजातीयमिति॥ अवयवरूपमिति॥ ननु तदोरित्यादौ तदादीनामिति यादेर्न स्थान षष्ठीत्वमिति कथं तत्रैतत्प्रकृतिः इति चेदत्र न
व्याः॥ तदोरिति स्थान षष्ठीबलेनोपस्थितैषां तत्रापि फलाभावाद् विशेषणपर्यवस्यति॥ इति वदंति॥ परंतु सर्वादि सूत्रस्य भाष्यतः
योग्यतरान्विते स्वार्थे पदानां शक्तिलाभेन स्वरूपमिति शास्त्रातिरिक्तशक्तिग्राहकशास्त्रानुसंधानकालीनोपस्थिति विषयत्व
स्यैव निर्दिश्यमानत्वेन तदोरित्यतश्च तदंतविधितः पूर्वत्यदाद्यवयवतदोरेवोपस्थित्या तयोरेव निर्दिश्यमानत्वान्नातित्य
दित्यादौ दोष इति प्राहुः॥ न प्रतीयमानमित्येव पाठः॥ इत्यर्थ इति पाठे युज्यते इत्यस्य पूर्वोक्तान्वयः॥ अयमर्थ इत्यस्य च शाब्दे
र्थ इत्यर्थः॥ इत्यर्थ इत्यस्य चार्थिकोर्थ इत्यर्थः॥ धात्वादीनामिति॥ येन रूपेण प्रयोगघटकता तेन रूपेण पदोपस्थाप्यत्वं नि
र्दिश्यमानत्वं॥ धातुपदाच्च भादीनां तेनैव रूपेणोपस्थितिरिति भावः॥ स्पष्टार्थमिति॥ अत्र ह्योर्विरोधेन पर्याप्ते काल इत्य
नयाः स्पष्टाधः स्यादतो द्वित्वं सफलमिति केचित् विरोधादिति॥ यद्यपि विसर्गस्य नोच्चार्यमाणत्वं॥ तथापि पूर्वोक्तरीत्या निर्दि
श्यमानत्वं निर्वचनीयं॥ केचित्त्वबोधाघटितत्वे सति स्वबोधत्वं तत्त्वं इत्याहुस्तन्न॥ न चास्य चावित्यादि पूर्वग्रंथविरोधात्॥
भिंधकीत्यादौ साकचस्य हि शब्दाघटितत्वेन तत्त्वापत्त्या तदभावमतिपादकेन ह्युल्लंघ्य इति सूत्रस्य भाष्येण विरोधाच्च॥ ७ ॥

वि० ॥ इदं चिंत्यं ॥ वर्णग्रहणे इत्यस्यात्प्रहणे इत्यर्थात् ॥ नापीति ॥ विधिप्रदेशे द्वयोरंगं गीभावेपि स्वातंत्र्येण द्वयोर्न सः ॥ तेन परस्परनैरपे
 गा० श्रेयण द्वयोः प्रवृत्तिसिद्धिः ॥ तत्रालोत्यस्येत्यनेनास्याः क्वचित्तामानाधिकरण्यं ॥ यथा णेरनिटीत्यादौ ण्यं तांगस्यां त्यस्यालोणे रित्य
 ७ र्थात् ॥ क्वचित्तवैय्यधिकरण्यं ॥ यथा त्यदादीनामइत्यादौ ॥ तेन तानीत्यादौ ननु मः त्यदाद्यत्वं ॥ उदः स्त्रादित्येति ॥ अस्मिन्ला
 श्ये इत्यर्थः ॥ सूत्रविषये इति ॥ उदः स्येति सूत्रविषये इत्यर्थः ॥ उदस्येति सूत्रविषये इति पाठः सुगमः ॥ संचारितत्वादिति ॥ एतत्तवा
 धकयोरपि एतत्तवाध्यपदागमन्यायोपजीवनेनोदस्यादित्यादौ तयोः प्रवृत्त्या एतत्तवाध्यत्वमिति कैयराशय इति परे ॥ अकच
 विषये इति ॥ साकचकानपहारकादेशविधावित्यर्थः ॥ अत्र मानमनाप्य क इति प्रतिषेधः ॥ फलंतु युवकाभ्यामित्यादौ आत्व
 सिद्धिः ॥ तदपहारकेत्येति एतएव न्यायः यथाहुद्राल्य इति सूत्रे भाष्ये भिंधकि इत्यादावकविहित्वाभावान्नधित्वमित्याशंकि
 तं ॥ कादेशस्त्वाद्यत्यापुनः विधानसामर्थ्यात् साकचकस्यापि प्रवर्तते ॥ अत्रेदं विचार्यते ॥ एषां र्थवद्ग्रहणपरिभाषायाः वाधिका
 उत्तन ॥ नांत्यः ॥ लावस्थायामडिति पक्षे अपि बत् इत्यादौ पिबादेशानापत्तेः ॥ स्पृष्टिचूत्रे भाष्ये आगमसन्निधाने तद्रहितस्या
 र्थवत्त्वाभावोक्तेः ॥ नाद्यः ॥ राजेः पृथक् भ्राजिग्रहणवैय्यर्थ्यात् वानरशब्दे न नरयोरिति द्विद्वापत्तेः ॥ एवं धातुत्वप्रत्ययत्वाद्य
 पि आगमसन्निधाने तद्रहितं गीक्रियते न वा ॥ न तावदाद्यः ॥ स्पृष्टिचूत्रस्य भाष्यविरोधात् ॥ किंच ग्रहो लिटि इत्यत्र एकाच
 इत्यस्य संबंधे अग्रहीष्टमित्यत्र शेषरोक्तदीर्घाभावापादना संगतिः ॥ अद्रहितस्यैकाचत्वात् ॥ नांत्यः ॥ धातौ वृद्धि मटः स्मरे
 दिति वार्तिकविरोधात् ॥ लावस्थायामडिति सिद्धांते स्वदीत् इत्यादौ अतोहलादेरिति वृद्ध्यापत्तेः ॥ तत्तत्र तु माङ्ग्यो गेवरिता

र्थं॥ किंचाज्जसेरित्यादौ पूर्वासद्व्यात्रासु किजसः शोभावः स्यादित्याशंक्य निर्दिश्यमान परिभाषया परिहृत्य यस्तर्हि निर्दिश्य
 ते इति पुनराशंकितं॥ तच्चोक्तपक्षेऽसंगतं निर्दिश्यमानजसोऽर्थवत्त्वाभावात्॥ एवं यदागमन्यायस्य वर्णग्रहणेऽप्रवृत्तौ मू
 लोक्तानिदृषणानि प्रवृत्तौ लणसूत्रस्य भाष्यविरोधः॥ तत्र हि परेणानुग्रहणेचिकीर्षति इत्यादौ दीर्घे परत्वे इत्याप्राप्तिमाशं
 क्य उपधायाश्चेत्येवं भविष्यतीत्युक्तं॥ त्वद्रीत्यातूक्तन्यायेन परत्वेऽदंतत्वा निर्दिश्यमानः ऋकारस्येत्वे रूपसिद्धेः शंकाया अ
 संगतिः॥ अलत्वावर्णत्वयोरपि आगमसहिते एव सत्वेन समाधाना संगतिश्च॥ अनिसत्त्वादुक्तन्याया प्रवृत्तौ दृष्टस्थले प्रवृत्तेऽ
 वश्यकतया तत एव मातृणामित्यादौ उपधायाश्चेति इत्यवधारणे तदर्थं धातुग्रहणावश्यकत्वोक्त्यसंगतिः॥ किंच जहर्थात्त्या
 दौ गुणेऽप्यजंतसन्निपातेनाचस्तास्वदितिसूत्रस्य संसिचूत्रस्य भाष्यं च विरुध्यते॥ एवं निर्दिश्यमान परिभाषाया वर्णग्रह
 णेऽप्रवृत्तौ मूलोक्तं दूषणम्॥ प्रवृत्तौ देवदत्तात्त्यादाविवचमान इत्यत्रापि निर्दिश्यमान परिभाषया मुको दीर्घाभावेऽपि वि
 शिष्टस्य सवर्णदीर्घतद्वैषम्यमिति पूर्वग्रंथाऽसंगतिरिति॥ अत्र ब्रूमः॥ निर्दिश्यमान परिभाषया अर्थवत्परिभाषाबाधकत्वं
 नामागमप्रवृत्तेः पूर्वमागमिनो यथाऽर्थवत्त्वं तत्तत्पदबोध्यत्वादित्यदागमे जातेऽपि तथैवेति वार्तिके धातुग्रहणं सामर्थ्यात् तत्त्वेन दृ
 ष्टपरं॥ हलादेरिति चातोर्विशेषणं यदागमन्यायस्तु वर्णग्रहणेन प्रवर्तते॥ । स्पसिचूत्रेऽप्यदेशग्रहणात्॥ पदांतत्वस्य वर्ण
 मात्रवृत्तित्वाभावादेव न दोषः॥ गुणादिसंज्ञारेफरहिते एव॥ वर्णग्रहणे उक्तन्याया प्रवृत्त्यासरेफस्य गुणत्वाभावेऽपि रेफस्य व
 चनबोधितावयवत्यागे मानाभावेनावयवहारकांतर्यमादायारणवेति नियमोपपत्तेः॥ एतेन रदाभ्यामिति सूत्रस्य भाष्यमपि

(१)

त्रि० व्याख्यातं॥ उत्सर्गसमानदेशा अपवादादिति न्यायेन निर्दिश्यमान परिभाषापिनालग्रहणे॥ अतएवानुमानिकस्यान्यादेशभावे
गा० ईवर्णोत्तस्यतुर्विधीयमानोनेकारमात्रस्येतिदिक्॥ पदन्ति॥ अर्थत आंतर्यवतएवादेशत्वेनिर्णीतेपदादिभिः आदेशैः॥
८ स्वानुरूपस्यान्याक्षेपसिद्धिर्नान्यथेतिभावः॥ समानवर्ण इति॥ तत्फलंतुचरणस्यनपदादेशः॥ तस्यतस्मिन्नपुंसकत्वापत्तिः॥
कल्पितान्वयेति॥ अन्वयव्यतिरेकौयत्सत्वेयत्सत्वंयदभावेयदभावोतौचप्रकृतिप्रत्ययादितिकल्पितावेवेतिभावः॥ वर्ण
ग्रहणेषुनेति॥ अत्रमानंनेदमदसोरकोरितिरुत्तरेऽकोरितिप्रतिषेधः॥ मुख्यमिवेति॥ शाखादिभ्योयः॥ निपातपदमिति॥ ननुचा
दीनांतथोपस्थित्याउपतिष्ठतांनामतदाएषा॥ व्यंतस्यतुनतयेतिकथंतत्रविशिष्टरूपोपादानं॥ किंचप्रकृतावारोपेणवर्तमान
देवच्चिविधानेनतस्यनमुख्यगोणार्थोसंभवतः॥ किंचैवंनिपातोद्देश्यकार्यमात्रे व्यंतस्याग्रहणापत्तिरितिचेदत्रकेचित्॥
चाद्यंशेविशिष्टरूपोपादानमात्रेणप्रकृतापरिभाषांशांतरमनुगृह्णाति॥ कार्योतरेत्वनित्यत्वादस्याप्रकृतिरितिभावः॥ देवताहं
हेति॥ अत्यंतसहचरितेलोकविद्मतेहंहमित्युपसंख्यानइतिवार्तिकेनित्यन्नस्यात्रग्रहणं॥ ओत्सुत्रस्यंकोस्तुभोक्तंदूषणंपरि
हरति॥ गां पाठयेति॥ अस्यपदकार्यविषयत्वेमूद्राचेतिरुत्तरेजातिग्रहणमपिलिंगं॥ ननुकिमिदंपदकार्यत्वं॥ नतावत्पदो
द्देश्यकत्वं॥ तद्विधेविधावनुपस्थानापत्तेः॥ तेषांवल्लुतःसुवंतात्प्रकृतावपितदनुद्देश्यकत्वात्॥ नापिवस्तुतःपदसंबंधित्वंणि
त्वस्यापितथात्वात्॥ त्वद्भूतइत्यादौत्वाद्यादेशानापत्तिश्च॥ नापिप्रत्ययानिमित्तकत्वंतत्हरितादिभ्योऽभ्रइत्यस्यापितथात्वेन
तत्रैवतस्याप्रकृतौगोणेभ्योपितेभ्यः फगापत्तिरितिचेन्न॥ अंगसंज्ञाऽनिमित्तकत्वेसतिवस्तुतःपदसंबंधिकार्यत्वंतत्त्वमिति

रा०
८

(११)

नकश्चिहोषः॥ अंगग्रहणादिति॥ इणइत्यस्य षीध्वमादिविशेषणत्वेन बुबुधि ध्वेइत्यादौ न दोष इति भावः॥ परस्येति॥ एकेन यो
गेन संबंधेन निर्दिष्टनामिति विग्रहः॥ अत्र च ज्ञापकं सूत्रमंत्रित इत्यतः सूचित्यनुवर्तमाने सूत्रप्रतिनेत्यत्र पुनः सुग्रहणं॥ अ
संबंधार्थमिति॥ संबंधशंकावारणार्थमित्यर्थः॥ तावन्मात्रांश इति॥ वस्तुतः संख्यापदे स्वरितत्वं प्रतिज्ञाय पुनरादिपदे तत्
प्रतिज्ञानमैतन्मूलकं॥ केचिदादिमंपरित्यज्यातिमेन प्रतिज्ञातं॥ सामर्थ्यादिति॥ योगविभागसामर्थ्यादित्यर्थः॥ ज्ञापयती
ति॥ स्थालीपुलाकन्यायेन सूचयतीत्यर्थः॥ ज्ञापकमिति॥ ननु ज्ञापितेपि व्यर्थं लोपेन सिद्धेः अकारविधानसामर्थ्याद्दी
र्घैरूपसिद्धेरिति चेन्न॥ लोपे सत्यक्तं सार्वेति दीर्घापत्तेः॥ दिक् इति॥ च्छोऽंश इत्यत्र किं ह्रहणाननुवृत्तिपक्षमाश्रित्येदं त
दनुवृत्तिपक्षे आह॥ कृत उदिति॥ नन्वेवं दुपधाया इत्येव सिद्धे दीर्घोच्चारणव्यर्थमिति चेन्न॥ गुहेण्यंताच्च डि उपधाकार्य
र्यस्य हित्वात्मावत्येन गुणे उत्वेणोचडीति ह्रस्वमदृश्यत्वात्॥ कुरुत इत्यत्र उदिति तपरत्वेन गुणमवृत्तिवत्॥ अतएव
उदुपधाया गोह इति सूत्रे उऊ इति प्रश्लेषेण गोह इति विवृतनिर्देशो भाष्यकृता प्रत्याख्यातः॥ अजुगूह इत्यर्थं प्रश्लेषस्यावश्यक
त्वात्॥ नचोत्त्वदृष्ट्याणोचडीति ह्रस्वस्य बहिरंगतयाऽसिद्धत्वेन बाधा संभव इति वाच्यं॥ उदिति दीर्घोच्चारणसामर्थ्येन उक्तभाष्य
बलेन च बहिरंगस्याप्युपधात्वनिमित्तक ह्रस्वस्य बाधकल्यनात्॥ प्रत्ययस्यैतद्विशेषणत्वेति॥ वर्णा विशेषणत्वे इत्यर्थः॥ सु
दमेतदिति॥ प्राणिनेस्त्वित्यादि॥ देवादेरिति॥ ततश्च रूपोधात्वितिलुगापत्तिरिति भावः॥ शब्दस्वरूपमिति॥ केचित्तु तदादेरित्यंश
स्य विशेष्यतया तदंतविधिरित्याहुः॥ अंशमात्रेति॥ तदंतांशस्तु नोपतिष्ठते॥ लेखग्रहणेन सामान्यतएव सप्तम्यंततयोपाते प्रत्य

त्रि० येतदंतविद्यभावकल्पनात्॥ तेन कृपिचेत्यादौ न तदंतविधिः॥ तत्र तदाद्यं शेषस्थितिफलंतु सुषुददेवदत्ताभ्यां इत्यादौ सात्य दायो
 गा० रिति निषेधाभावः कथंचित्फलंबोधं॥ एवमिति॥ प्रत्ययग्रहणे चेति निषेधस्तु तदंतां शमात्रस्येति भावः॥ एडंतादिति॥ नन्वेवम
 ६ निकतरदित्यादौ अतिप्रसंगस्तद्वस्थः॥ तदादित्वस्य प्रत्ययावयवाकारंतेपिसत्त्वादिति चेन्न॥ तत्र तदादीत्यं शेषस्थितिसामा
 थ्येन संबुद्धावयवाघटितस्यैव तदादेर्ग्रहणात्॥ अंगसंज्ञायां प्रत्ययावयवाघटितस्यैव तदादेर्ग्रहणेनात्रापि तादृशस्यैव ग्रहो
 तुमुचितत्वात्॥ न विशिष्टादिति॥ विशिष्टस्य तु अर्थवत्सूत्रेण प्रातिपदिकत्वं॥ समासग्रहणकृतनियमस्तु न॥ राजपुरुषावि
 त्यादौ पुरुषावित्यादेरिव गार्ग्यायणस्यानर्थकत्वेनार्थवदंतर्भावाभावात्॥ नियमस्य सजातीयापेक्षत्वेन परस्परसमानाधि
 करणवृत्तिद्वयाश्रयाघटितएवमवृत्तेः राज्ञः कुमारोश्चित्तद्वयि युगपत्तद्वृत्तिद्वयकल्पनयापि प्रातिपदिकत्वं समुदायस्य फलभं
 अत्र समासत्वमसुक्तत्वमवयवस्य यद्यपि प्रातिपदिकत्वं कृतद्वितैस्ति सूत्रेणास्ति तथापि सुबुध्यतिः समुदायादेव॥ एका
 च्छिर्वचनन्यायात्॥ प्रत्ययमात्रे इति॥ तस्मिन्तु उगितस्येत्यस्य प्राची इत्यादौ प्रवृत्तिः॥ अन्यथा उगित्यस्माद्विहितः तदादे
 वाभावात्॥ तत्र तदनापत्तिः॥ ननु प्रतीषिषतीत्यत्राभ्यासांत्यस्या इत्यनेति दीर्घवारणापोत्तरखंडे प्रत्ययत्वाभावस्य शब्दे तु
 शेषखरे उक्तत्वेन सन्वत्त्वस्य प्रत्ययाप्रत्ययसाधारण्येन सनाद्यंता इत्यत्र कथमेतदुपस्थितिरिति चेन्न॥ प्रत्ययमात्रग्रहणे इत्यस्य
 प्रत्ययधातृभयसाधारणरूपग्रहणात् इत्यर्थेनादोषात्॥ यद्वासन्त्वस्य प्रत्ययाप्रत्ययसाधारण्येपि सनाद्यंता इत्यत्र प्रत्ययाधि
 कारस्थस्यैव ग्रहणेनादोषात्॥ वस्तुतः द्विर्वचने सन् प्रत्ययत्वादिसमुदाये एव नोत्तरखंडे इति सन्त्वं प्रत्ययमात्रवृत्तिः॥ अतएव

(10A)

सुविनिर्दुर्भ्यद्वितिसूत्रे कैप्यटेन विषुषुयुः इत्यत्र समुदायस्यैव रूपित्वमुक्तं ॥ दयतेरितिसूत्रस्य भाष्यं तु सागमकस्यैव साभ्या
सस्यनिर्दिश्यमानत्वाभावे न उत्तरखंडस्यैव तत्वेनोपपन्नं ॥ अतएव भ्रसजोरितिसूत्रे भाष्ये वरीभज्जते इत्यत्र रीकोरेफस्य लोप
माशंकोपदेश इत्यनुवृत्त्या समाहितं ॥ अतएवोर्णुवतुरित्यादौ हित्वे उवड् ॥ अनुषस्यंद इत्यत्रानुविपर्यभिनिभ्यद्वितिषत्वं
धत इत्यत्र दधस्तथोरिति भवभावः ॥ प्रतीषिषतीत्यत्राभ्यासस्य दीर्घाभावश्च सिद्धः ॥ स्यादिति सूत्रेन व्योक्तं सुनोत्याद्यव
यवस्यैव तत्संबन्धवयवस्यापि वक्ष्यर्थत्वं ॥ यद्वात्र प्रकरणे तत्तद्वातो रिव तत्तदानुपूर्वीकस्यापि ग्रहणमित्यादितु स्वरूपव्या
क्रियैव पराकृतं ॥ प्रतीषिषतीति ॥ इत्यत्रोत्तरखंडे सप्रत्ययाधिकारस्यत्वाभावे च उत्तरखंडस्य तनादि शेषे स्वीकृतं धातुत्व
मपिन स्यात् ॥ भवादित्वाभावात् ॥ ननु उत्तरखंडस्य प्रत्ययत्वाद्यनङीकारे प्रतीषिषति इत्यत्र कथं सन्यत इति इत्वमिति चेन्न ॥
सन्यत इत्यत्र सनीत्यस्य निमित्तसप्तमीत्वेन सन्निमिताभ्यासस्येत्यर्थे नादोषात् ॥ प्रत्ययाच्च समभिव्याहारे तु अद्भ्यनेति दीर्घे
ण ईषिषतीत्येव साधु ॥ आटिट् दित्यादौ णिलोपस्तु ण्यं तां गस्यां स्याल इत्यर्थे न क्लृप्तः ॥ एवं च पूर्वधातुः साधनेनेति सि
द्धांते हित्वोत्तरं नेर्विशदित्यादीनां प्रवृत्तिः साधुः संगच्छत इति दिक् ॥ यत्रेति ॥ अपंचम्या इति प्रसज्य प्रतिषेध इति भावः ॥
कार्योत्तरविधानायेति स्वरूपकथनं ॥ धातुतकारस्येति ॥ स्वरूपं शास्त्रातिरिक्तं संज्ञाशास्त्रं विनोपस्थाप्यत्वं निर्दिश्यमान
त्वमिति नात्र सोपतिष्ठते ॥ अतएव रदाभ्यामिति सूत्रे भाष्ये रदाभ्यामिति किमर्थं चरितं मुदितं ॥ ननु रदाभ्यामित्युच्यमाने
प्यत्र प्राप्नोति ॥ नरदाभ्यां निष्ठाविशेष्यते किं तर्हितकारे विशेष्यते इत्युक्तं ॥ अन्यथानिर्दिश्यमाननिष्ठायाः रेफदाभ्यां पर

(11)

त्रि० त्वाभावेनातिप्रसंगवारणेन तदसंगतिः सूत्रे तग्रहणमप्युक्तार्थे एव सफलं नान्यथेति दिक् ॥ एकविषयत्वमिति ॥ तदादितदं ।
 गा० तांशयोः सामानाधिकरण्येनान्वये इत्यर्थः ॥ ननु स्यतासी इत्यत्र धातो रित्यस्य स्यतासिभ्यामेवान्वयेन तयोश्चकार्योतरविधाना
 १० यानाश्रयणात् ॥ तदंतविधिर्दुर्वार अत आह ॥ स्यतासीति ॥ यद्वात्र धातो रित्यस्य स्यतासिभ्यामेवान्वयेन ललुवोः पंचम्यंतात्परत्वेना
 ५ नाश्रयणात् ॥ तदंतविधिर्दुर्वारोत आह ॥ स्यतासीति ॥ इत्यादाविति ॥ ३५ ॥ वंशेतदंतविद्यानापतिरूपोदोष इत्यर्थः ॥ विशेष
 षणत्वाभावादिति शेषः ॥ उत्तमैकाभ्यामिति ॥ सुपिचेत्यस्य सुवंत इत्यर्थे तन्निर्देशसंगतिरिति भावः ॥ परेत्वेवं सति घरूपे तत्रापि तदंत
 विद्याभादोपपत्तौ उत्तरपदाधिकारे प्रत्ययग्रहणमित्युत्तरपरिभाषा वैयर्थ्ये तस्मादयुक्तमेतदित्याहुः ॥ कुमारी ब्राह्मणीरूपेति ॥ स्थि
 तप्रदर्शनमेतत् ॥ अन्यथा पुंवद्भावेनोक्त रूपस्य दुर्लभत्वात् ॥ उत्तरपदेति ॥ परेतुलेखग्रहणेन सप्तम्यंततया प्रत्ययग्रहणेन तदंत
 ग्रहणं इत्येव ज्ञाप्यते ॥ उत्तरपदाधिकार इति विशेषणे प्रयोजनाभावात् ॥ तेन सुपिचेत्यादौ न दोषः ॥ रात्रेः कृति उपसर्गस्य घञीत्यादौ
 तु सामर्थ्यात् तदंतविधिरित्याहुः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ इत्यत्रेवेति ॥ पुस्तकांतरै एतदग्रे इत्याशय इति पाठस्तत्सिद्ध्यर्थं तदंतविधिद्वयस्वी
 कार इति शेषः ॥ केचित्तु स्त्रीप्रत्यये तदादिनियमो न ॥ उपसर्जने तु सोस्ति इत्यंशद्वयवती परिभाषा । तत्रोत्तरं शस्येदमवतरणमित्या
 हुः ॥ पदात्परत्वाभावेन चेति ॥ पदादित्यस्य कुत्सने च सुपीत्यतः प्राग्विद्वत्तेर युक्तमेतत् ॥ कृत्स्वरेणेति ॥ नन्वनंतरग्रहणस्यादोऽपूर्वं
 पदत्वेपि स्वरार्थत्वे उक्त परिभाषा ज्ञापकत्वासंभवेन तस्या एवाभावे कथमेतत् ॥ उद्धृतशब्दस्या कृतदंतत्वात् न च वनोरचेत्यादावि
 वतदंतविधिद्वयांगीकारादेतदुपपत्तिरिति वाच्यं ॥ एवमेवोपपत्तौ उक्त परिभाषा वैयर्थ्यापत्तेः ॥ गतिकारके तरपूर्वस्यापि स्वर

रा०

१०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com